

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 17:06

יציאת השבת: 18:03

רבינו תם: 18:38

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

האוצר של חג הסוכות!

פרשת השבוע: האזינו. ערב חג הסוכות התשע"ג

הנה הגענו בחסד ה' אל הימים האהובים ימי חג הסוכות, שבהם כל אדם מישראל עוזב את ביתו והולך לחסות תחת כיפת השמים, תחת כנפי ה' יתברך. כהגדרתם של רבותינו: "צילא דמְהִימְנוּתָא" – צל האמונה בה' יתברך. האר"י הקדוש כותב שצורת הסוכה מרמזת על חיבוק של אהבה שמחבק אותנו הקב"ה, שהרי צורתה היא "שתי דפנות שלימות, והדופן השלישית אפילו טפח" (סוכה ד), כאדם המחבק את חברו בידו – הזרוע והאמה שהם ארוכים – ועוד טפח שזוהי כף היד, ואכן בזמן הישיבה בסוכה וכל כל לב יהודי לחוש קירבה מיוחדת ושייכות נפלאה אל הקב"ה.

מצות הסוכה, אף מיוחדת היא בכך, שאנו מקיימים אותה בכל גופנו, בכל 248 אברינו ו-365 גידינו, וכפי שכותב ה"חידוש הר"ם", שאין לנו מצוה כזו שאדם נכנס בה כל כולו, אפילו עם הנעליים שעל רגליו... כל גוף האדם נכנס לתוך המצווה ומתקדש בה, ולכן מורגשת קדושת הסוכה בנפש האדם יותר משאר מצוות. (בהלכה ובאגדה)

הפלא יועץ מפליג בתיאורו בקדושת הסוכה, ואף מצהיר ואומר: "בוודאי מי שנוהר לקבוע דירתו וישיבתו בה כל שבעת הימים בקדושה ובטהרה באימה ויראה ושמחה... קונה קדושה ותוספת הארה בנשפו רוחו ונשמתו, ומצא כדי גאולתו לכל השנה...". אומר הפלא יועץ בלשון ברורה: 'מצא כדי גאולתו לכל השנה' – שהקב"ה מושיע אותו ומושך עליו ישועות דרך הסוכה הקדושה. לכן, מפליגים הספרים הקדושים מעלתה וקדושתה של הסוכה אשר היא גדולה מקדושת בית הכנסת, שהאר"י הקדוש היה נוהר מאוד שלא לדבר שום דיבור חול בתוך הסוכה כל שבעת הימים. אדם שמגיע לבית כנסת מרגיש בנפשו קדושה, ניגש אל ארון הקודש ומבקש בקשות, יותר מכך, משרה ה' יתברך את שכנינו בסוכה, והאדם יכול לבקש באותה שעה את כל בקשותיו.

ואמרו רבותינו: 'אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה, וכיוון שבחג זה אמרה התורה: 'ושמחת בחגך' – מצווה עליך לשמוח בכל מצב, לכן, גם השכינה שורה בחג זה ביותר. וכתבו גורי האר"י ז"ל הבטחה עצומה מפי רבם הגדול: "מי שיהא שמח וטוב לב ולא יצטער כלל בחג הקדוש הזה, מובטח לו שתעלה לו שנה טובה ויהיה לעולם שמח!!!".

איפה ראינו הבטחה כזו בעולם?!? אך זה לא קל, מכיוון שכאשר שאלו את הגאון מווילנא זצ"ל: "מהי המצווה הכי קשה בתורה לדעתך?", הוא פסק מיד ואמר: "מצווה השמחה בחג הסוכות, שבה האדם מצווה מהתורה לשמוח כל רגע ורגע, במשך שבעה ימים ברצף – דבר כזה קשה יותר מהכל".

ואף הוסיפו תלמידי האר"י ז"ל ואמרו: "שהעצבות מזיקה לפרנסה, ולכן, בהיות שחג הסוכות הוא חג השמחה כמו שכתוב: 'והיית אך שמח', לכן מחלק הקב"ה בחג זה פרנסה לכל יהודי מישראל כפי שמחתו". ולכן נקרא חג סוכות בשם "חג האסיף", לפי שבחג זה אוספים שפע הפרנסה לכל השנה כולה. (אביעזר סגולות)

ואמרו תלמידי הבעש"ט הקדוש שבחג הסוכות שואב כל אדם שמחה לכל השנה, שהרי חג הסוכות הוא "חג – שמחתנו", ולכן, ישתדל האדם לשהות כמה שיותר זמן בסוכה, שע"י כך זוכה לשמחה לכל השנה! (אביעזר סגולות)

דבר נוסף וחשוב הוא הכנסת האורחים בסוכה ובמיוחד לעניים, אשר ה"זוהר" הקדוש אומר שהמארח עניים בסוכתו – מתברך הוא בברכות רבות ע"י האושפיזין בעצמם! ומצד שני, אם אינו נותן לעניים לבוא לסוכתו ולשמחם, מקללים אותו האושפיזין, ח"ו! מסופר על ר' יצחק מברדיטשוב שהיה מזמין אנשים לסוכתו, מן הדרגה הנחותה ביותר, סועד עמם, מאזין להם ומשמחם בדברי תורה. באחד הימים שאלוהו תלמידיו, מדוע מחפש הוא דווקא אנשים פשוטים? השיב להם: "לעתיד לבוא כשכל הצדיקים ישבו בסוכת עורו של לווייתן ארצה להיכנס ולהיות עימם, אך וודאי שיוציאו אדם כמוני משם. ומיד אשיב להם: 'גם אני הזמנתי לסוכתי אנשים פשוטים, לכן הכניסו גם אותי'..."

289

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גילה. משה בן מרים. יעקב בן מלכה. הילה. לאה. מרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זיבו זולחיה. דליה בת ברוריה. שולמית בת חתון, וברוך בן ג'ורג'יה. אבישי זוד בן ברכה. ברכה בת זורה דבורה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולבראת משיח!

לזווג הגון – ליגור בת ברכה, יהודה בן מלכה, יעקב בן מלכה, יהודה צבי בן דבורה, אסי בן שולמית נצחונה.

זרע בר קיימא – הגיט בת מרגלית, שרון בן מלכה. סיגלית בת מזל, מלכה בת מונס, פרידה בת עמליה, שלום בן יונה.

לעלוי-נשמת – הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, יוסף בן גוהר, פואד לוי, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, מרדכי חי ושושנה בני יונה ומנחם, אופירה בת רומיה, רחמים בן צ'לה, אסתר בת עישה, שלום בן תמו, זוד בן אסתר, רחל בת קלמי, אליהו מאיר בן סימי איסרן, עובדיה כהני, לואיזה עליזה בת שמחה, זוהרה טימסטיית בת מרים, שמעון בן זוהרה.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

בניית הסוכה

* יש להזהיר את ההמוץ שישגיחו שלא לעשות סכה תחת גזוזטרא או מרפסת, שסכה פזאת פסולה בהחלט. (חזו"ע)

אכילה בסוכה וברכתה

* אסור לאכול מחוץ לסוכה סעודה עם לחם, כאשר אוכל מן הלחם יותר משיעור כביצה (שהוא כ-54 גרם פת).

וכאשר אוכל בסוכה שיעור זה, צריך לברך לפני שאוכל ברכת "לישב בסוכה".

וכן מי שאוכל עוגה בשיעור זה - חייב לאכלה בסוכה, אולם אין לברך על אכילת עוגה בסוכה את ברכת 'לישב בסוכה', אלא

אם אוכל כמות של 216 גרם שצריך לברך. הנשים אינן חייבות לישב בסוכה, ואם הן מתחסדות לישב בסוכה, שכרן רב מאד.

אולם אל להן לברך על ישיבה זו, משום שאינן מצוות בה מן הדין.

הקפות התיבה בחג סוכות

* בכל יום, אחר אמירת ההלל מקיפים 7 פעמים את התיבה, כשהלולב ביד ימין, והאתרוג בידו השמאלית.

עצות וסגולות לחג הסוכות התשע"ג

(1) סגולה לרפואה שידליק נר בכל יום לאושפיזין שבאותו היום.

(2) סגולה לאדם שיש לו מחלוקת רבות בביתו: ללמוד מסכת 'סוכה' בתוך הסוכה.

(3) כל המהדר בקניית 4 מינים יפים - זוכה לבנים צדיקים ובעלי תורה, וזוכה הוא ובניו לחיי העולם הזה והעולם הבא, אם אינו עושה כן לשם גאוה. (מועד לכל חי)

(4) סגולה לבעל ייסורים: ינשק את קירות הסוכה, כיוון שהם כולם במידת הרחמים.

סגולות לחג הסוכות

(5) מומלץ לתלות בסוכה שמן זית ולהשאירו עד סוף החג כדי שישאב את קדושת הסוכה והאושפיזין, ובשמך זה יש סגולה עצומה להדלקת נרות חנוכה הקרב ובא.

(6) סגולה לזרע קיימא ולידה קלה: לתלות אתרוגים בסוכה ולאחר סוכות לעשות מהם ריבה ולאוכלה בט"ו בשבט.

(7) השינה בסוכה מתקנת למי שלא ישן במשך השנה בקדושה. (אביעה סגולות)

(8) על ידי מצות ישיבה בסוכה, זוכה אדם למשוך חירות לו ולבניו עד עולם. וזה בתנאי שלא ידבר דברים בטלים בתוך הסוכה. (שם)

חג סוכות כפי האמת

אכילה בסוכה, קניית 4 מינים לקטן - מתוך 'הלכה זמית' מפסקי מרן שליט"א

וכתב הבן איש חי זצ"ל, שאדם חולה, שאינו יכול לבא לבית הכנסת להקיף עם הציבור, יניח כסא או שלחן באמצע החדר, ויניח עליו ספר תנ"ך קדוש או חמישה חומשי תורה, ויקיף, כדי שלא יתבטל מן ההקפות.

קניית 4 מינים לילד קטן

* אמרו בגמרא: ילד קטן היודע לנענע לולב, חייב אביו לחנכו במצות לולב.

וכתב מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א, שאם יד האב משגת, חייב גם לקנות לו לולב בפני עצמו, ולא יסתפק במה שנותן לבנו לנענע בלולב שלו, שהרי אם יעשה כן, בשעת ההקפות יישאר בנו בלא לולב, שהרי האב צריך ליטול את הלולב בזמן ההקפות, ולכן יקנה לבנו 4 המינים בכדי לחנכו למצוה יקרה זו גם בזמן ההקפות.

אכילת כזית בלילה הראשון

מצות עשה מהתורה לאכול כזית (27 גר') פת בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות, בלי הפסק, בתוך שיעור זמן של 5-4 דקות, ובדיעבד אם אכלו ב-7.5 דקות - יצא.

הפסוק אלוהים
ואישיבתי

המתנות של חג סוכות

השכנים, אך לאשתו לא דאג לשמח ולעשות חסד לפני הכל - לא יזכירו לו מאומה מחסדיו בשמיים! (אור דניאל)
מסופר על החפץ חיים זצ"ל, אשר פעם אחת, התארח אצל רבו, ר' נחום מהורדנא זצ"ל, בליל חנוכה. הלילה ירד, כבר עברו שעות וכלתה רגל מן השוק, ועדיין ר' נחום לא הדליק את הנרות. והנה, לפתע נכנסה אשתו של ר' נחום לבית.

מיד קם ר' נחום ממקומו, ובמעמד אשתו החל לברך על הדלקת נרות החנוכה. ראה זאת החפץ חיים ושאל את רבו היקר: "מדוע המתין הרב עד שבאה אשתו ולא הדליק מיד עם רדת החשיכה? שהרי ע"פ ההלכה, אפשר שהבעל ידליק, ויוציא ידי חובה את אשתו?" השיב ר' נחום: "הלכה היא, שאם יש כסף לנר שבת או לנר חנוכה, נר שבת קודם משום שלום בית. רעייתי מוסרת נפשה כדי לאפשר לי

פסק ה'שולחן ערוך' (תקכט א') להלכה: "חייב לשמח את אשתו ובניו ואת כל הנלוים אליו כל אחד כראוי לו. לקטנים נותן אגוזים וממתקים. לאשתו ולבנותיו קונה בגדים ותכשיטים כפי יכלתו". מורים לנו רבותינו, שישנה חובה של ממש בימים הללו לקנות בגד או תכשיט לאשה כדי לשמחה ולהודות לה על כל השקעתה הרבה שטרחה בכל תקופת החגים שעברנו. מסופר על הגאון ר' שלום אייזן זצ"ל, שטרם חג הסוכות הגיע אליו אברך עם אתרוג מהודר מאוד כדי שיבדוק לו אותו. הרב בדק טוב וקבע: "האתרוג הזה לא מיועד לך". נבהל האברך ושאל מדוע ולמה? וכי יש פסול באתרוג? אמר לו ר' אייזן זצ"ל בחוס: "הרי אתה מרוויח בכולל סכום לא רב, והאתרוג הזה עלה לך הון רב והוא אכן מהודר להפליא. אולם אם תשמע לעצתי, קנה אתרוג שמחירו נמוך בהרבה יותר, וביתר הכסף, קנה לאשתך שמלה לחג ותקיים בזה את מצוות שמחת יו"ט". ישנה בשמיים מחלקה מיוחדת המחשבת את ההוצאות שאתה מוציא עבור החג, ובמיוחד עבור רעייתך, שכבר הבטיחו חז"ל: "מזונותיו של אדם קצובין לו חוץ משבתות וימים טובים, שאם מוסיף - מוסיפין לו, ואם פוחת - פוחתין לו". אל דאגה! שימחת את אשתך - הקב"ה ישמח אותך בחזרה! רבי חיים ויטאל זצ"ל כותב כי מידותיו של אדם נמדדות אך ורק כפי יחסו אל אשתו! ואם חלילה, עשה חסדים ושימח את

להקדיש חיי ללימוד תורה ועבודת ה', והיא נהנית להיות נוכחת בשעת ההדלקה, השלום בית מחייב אותי לחכות לה ולוותר אפילו על מצוות ההדלקה בזמנה המהודרת". (שיב השידוכין)
אסור לחשוב שבן הזוג חייב לנו משהו, צריך להעריך ולייקר את עמלו וטרחתו למעננו, האשה תעריך את עמל בעלה למענה ולמען משפחתה, וכן הבעל יעריך את גידול הבנים והכנת התבשילים. כעת, מצווה אותנו התורה, לחשוב על בן הזוג ולשמח אותו, ובזכות זה לזכות לשנה טובה וברכה בבית ובפרנסה!

בזיונות של חג הסוכות!

אתחיל ונספר יסאג עסקי

עם חבילה כבדה והניחו אותה על כף המצוות, וראו איזה פלא – הכריעה הכף של המצוות את המאזניים, ואז מיד התעוררתי לחיים".

הרב דיסקין שאל את הכפרי: מה היתה אותה חבילה גדולה שהכריעה את הכף?... אך גם הוא בעצמו אמר שאין הדבר ידוע לו.

ביקש הרב דיסקין זצ"ל מהכפרי שיספר לו מעט על חייו ועל דברים מיוחדים שאירעו לו, והוא פתח ואמר: "יהודי פשוט אני, בור ועם הארץ שאינו יודע להתפלל ולברך כלל, ולא טעם מאודו טעם של חיים יהודיים.

באחת השנים, שמעתי יהודים המדברים על מצוות הסוכה המתקרבת ובאה. והתחלתי להתעניין כיצד מקיימים את המצווה, עד אשר החלטתי שגם אני אקיים השנה את המצווה היקרה, בפעם הראשונה בחיי.

"ושמחת בחגך והיית אך שמח", זהו חג הסוכות אשר הוא החג בו יורדת לאדם שמחה ופרנסה לכל השנה.

אמרו רבותינו ז"ל: "כל הקדוש מחברו – חרב מחברו", כלומר, ככל שהדבר מקודש יותר וחשוב יותר בשמיים, כך גם הקושי שבו גדול והאפשרות לנפילתו וכישלוננו גדולה יותר.

לכן, אמר הגאון מווילנא שהמצווה הקשה ביותר בשבילנו היא מצוות השמחה, כיוון שעל האדם יש חיוב להיות בשמחה של מצווה בכל רגע במשך שבוע ימים.

לכן, גם היצר אורב בחג זה לכעוס ולהתעצבן יותר מכל זמן, כיוון שקדושת הזמן ומעלת השמחה שבו, גדולה יותר מכל יום אחר בשנה.

על האדם להיות מוכן לניסיונות ולקבל על עצמו להיות בשמחה רבה.

מסופר שבכפר אחד, לא הרחק מהעיר 'לומזה', איבד אחד התושבים את ההכרה בפתע פתאום, והיה תלוי בין חיים למוות.

לאחר שלושה ימים, געשה ורעשה כל העיירה – היהודי הכפרי חזר להכרה והבריא לגמרי ממיסת משכבו.

הדבר היה לפלא גדול לכל אנשי העיר והשמועה פרסה לה כנפיים.

כאשר שמע על כך הגרי"ל דיסקין זצ"ל, הוא ביקש לבקר את אותו יהודי ולשמוע ממנו מה עבר עליו באותם שלושה יממות: מה ראה באותו זמן וכיצד חזר פתאום לחיים.

הכפרי, שהיה יהודי פשוט, קיבל בכבוד רב את הגרי"ל דיסקין זצ"ל, וסיפר לו בחרדת כבוד: "בזמן שהייתי מחוסר הכרה, עלתה נשמתו לשמיים להתייצב לפני בית דין של מעלה.

בית הדין העליון החל לשקול בפלס המאזניים את כל מעשיי בזמן שהותי בעולם הזה, המצוות והעבירות.

אני, שהנני יהודי כפרי פשוט שכמעט ולא עושה מצוות, נחרדתי בעולם האמת כשראיתי שהמצוות היו מועטות מאוד, לעומת העבירות המרובות שהכריעו את הכף לרעתי, לפני הפסיקה הנוראית לחיי הנצח של הנשמה.

ואז, לפתע ממש, הגיחו מלאכים לבנים

"ושמחת בחגך.."

קניתי קרשים והחלתי לטפל בהקמת הסוכה. כאשר ניגשתי למדוד את גובהם של הקרשים נשכבתי על אחת הקורות כדי לסמן בה את גובהי, ואז אירע דבר לא נעים.

קבוצה של צעירים לצים שעברה במקום הבחינה בי, ומיד כשראו אותי שוכב על הקרש ומסמן את גובהי, רצו לעבר והרימו אותי יחד עם הקורה ונשאו אותי ברחובה של עיר בהתלוצצות צחוק, כמו אדם מת הנישא בארון קבורה לעבר קברו.

"ואני", המשיך הכפרי, "לא הגבתי מאומה, לא כעסתי ולא צעקתי עליהם, אלא פשוט החלטתי שאם כבר נעשו לי הביזיונות הגדולים הללו, אשתוק ואקבל אותם באהבה עד שיגמרו, וכך סבלתי בשקט וקיבלתי הביזיונות והבושה באהבה.

לאחר זמן מה של תהלוכה מבישה ברחובה של עיר, החזירו אותי הנערים למקומי ושבתי לדרכם.

למרות הביזיונות שנעשו לי ע"י הסוכה, החלטתי לא להישבר ולא להתעצב, וחזרתי מיד להמשך בניית הסוכה, עד אשר השלמתי אותה לחלוטין בשמחה רבה".

כששמע זאת הגרי"ל דיסקין זצ"ל, קבע מיד ואמר: "בעת הכל מובן. כאשר נשמתך עלתה לשמיים, ושקלו במאזניים את כל מעשיך, סאת הביזיונות והייסורים של מצות סוכה שהיו לך, הכריעו את הכף והוסיפו לך שנות חיים". (באר יעקב)

כי כמות קטנה של בזיונות, גדולה היא בשמיים לאין ערוך ולאין שיעור, ובפרט אם היא נעשית על ידי מצווה קדושה ויקרה כמצוות הסוכה, אשר מגינה עלינו ומצילה אותנו מכל דבר רע, ובזכות זה זוכה כל יהודי להרגיש את אור השכינה.

וכתב כתבו בספרי הצדיקים שעל ידי מצוות ישיבה בסוכה, מושך האדם ברכה וקדושה לדירה שלו לכל השנה.

וכדברי הבעש"ט הקדוש, שככל שירבה האדם בישיבה בסוכה וישן בה, כאמור בהלכה, כך זוכה הוא לשמחה לכל השנה.

הדין בחג הסוכות

אמרו רבותינו במשנה (ר"ה): "בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בר"ה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון שנאמר: "היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם, ובחג (הסוכות) נידונין על המים".

על איזה מים בדיוק נידונים בחג הסוכות? עונה הזוהר הקדוש ואומר: "בחג הסוכות נידונין על המים – על זלזול בנטילת ידיים וזלזול במקוואות!".

מסביר הזוהר: בימי חג סוכות נידון האדם על כל הנטילות שלו: לפני אכילת לחם, על מים אחרונים הנעשים טרם ברכת המזון, על נטילת ידיים שלאחר שירותים וכן על נטילת ידיים של בוקר!

בשמיים נבדק האדם כיצד נטל את אותם נטילות, אם בכלל נטל, ואם נטל, אז האם עשה זאת כהלכה: לסירוגין או 3 פעמים ברצף על כל יד וכן בכל נטילה כפי הלכותיה ופרטיה.

האם מקפידה האשה בטבילה במקווה. לכן, יתחזק האדם בימים אלו בנטילות ובטבילות, ואף ילמד את ההלכות, ועל ידי כך תתעורר עליו מידת הרחמים!

אומר הרב מוצאפי שליט"א: "כתוב בספרים הקדושים שכל רגע של ישיבה בסוכה זוכה האדם להגנה במשך כל השנה ומצילה אותו מאויבים, ואפילו מצילה אותו בעולם הבא. יותר מכך כתוב: לא רק שפע לחיים בעולם הזה מקבלים בחג הסוכות אלא גם איפה הנשמה שלנו תקבל מקום בגן עדן – נקבע בחג סוכות. עבדו את ה' בשמחה!

